

[Aksel Knudsen.]

ter. Vi har dog den samme betænkelighed, som andre ordførere har fremført her i dag, nemlig at det vil ramme den lille sparer hårdere, end det vil ramme den store, hvis skatten skal være endelig. For private pantebrevs vedkommende gælder, at de er mangfoldige, og at det derfor vil blive vanskeligere at registrere dem, og at det vil skabe en stor administration.

Vi vil da gerne se på de forskellige problemer i udvalget og prøve at medvirke til at løse dem.

Kaj Hansen (DKP):

Da mit partis ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg redegøre for kommunisternes synspunkter til dette forslag og nogle efterfølgende lovforslag.

Den 1. februar 1974 fremsatte kommunisterne forslag om opgivelse af alle bruttoindkomster til ligningsmyndighederne. Det var et beslutningsforslag med en lang række punkter, hvor ligningsmyndighederne kunne sætte ind, bl. a. punkter, som det foreliggende fælles forslag fra SF, DKP og VS også indeholder. Nogle af punkterne har vi direkte omsat til konkrete lovændringsforslag, bl. a. fremsatte vi den 6. oktober 1976 lovforslag nr. L 2 om kildeskat af renter, som var til første behandling den 12. oktober. Dette fælles forslag skal også ses sammen med et konkret forslag til ændring af kildeskatteloven, som vi har fremsat.

Man kan sige, at dette beslutningsforslag stiller regeringen mere frit, hvis den i øvrigt er enig i princippet og agter at fremme en mere effektiv ligning, end vort lovforslag gør. Men her er det jo i høj grad et spørgsmål om politisk vilje. Jeg giver ikke en pind for de partier, der siger, at de godt vil være med til at komme skatteunddragelserne til livs, men bare afviser alle forslag, som tager sigte på at komme dem til livs.

Det er jo meget symptomatisk her, at fremskridtspartiet var totalt afvisende. Næsten lige så afvisende var hr. Hagen Hagensen fra de konservative. Det er der måske ikke noget mærkværdigt ved, men så er der grund til at understrege, at der fra en lang række af de øvrige ordføreres og fra ministerens side er udtrykt sympati for forslaget, og man må så håbe, at der er noget at have denne sympati i. For jeg vil vove at påstå, at der i dette land ligger for milliarder af kroner i sorte værdis-

papirer, dvs. papirer, som ikke bliver opgivet, og hvis renteindtægter heller ikke bliver opgivet. Det må vi simpelt hen gå ud fra efter de økonomiske beregninger, der foreligger, og indtil noget andet er bevist.

Skatte- og afgiftsministeren siger, at der kan være nogle ting, som man skal se nærmere på, og han har særlig hæftet sig ved, at der skulle ske en endelig beskatning af obligationer. Ministeren har sagt, at man måske i stedet for skulle have en a conto-beskatning af disse værdipapirer. Nu er det jo et forslag til folketingsbeslutning, og derfor er det klart, at man kan kigge på forskellige andre ting, der kan komme ind i billedet, når et lovforslag endeligt skal udformes.

Hvad angår spørgsmålet om private pantebrevs og registrering af dem, er der jo et sort marked for pantebrevs, og vi får ikke noget som helst hold på skatteunddragelserne, uden at vi får en registrering af disse pantebrevs.

Fra bl. a. venstres side siger man, at vi ikke ved, hvor store skatteunddragelserne er. Ja, vi ved, at de er i størrelsesordenen 15–20 mia kr.; det har vi jo endog vismændenes ord for, når de tidligere har gjort beregninger på dette område. Venstre siger videre, at de også vil bekæmpe skatteunddragelserne, men de vil ikke være med til at registrere pantebrevs. Ja men så vil man jo i realiteten ikke være med til at stoppe skatteunddragelserne på dette område, for en registrering af pantebrevs er simpelt hen en nødvendig forudsætning for, at man kan komme de skatteunddragelser til livs, som sker på dette område.

Når man hører hr. Dohrmann, skulle man tro, at han faktisk ikke anede, hvad der foregår her i landet på det skattemæssige område. Når han siger, at der måske er 1 pct. af pantebrevs, som ikke bliver registreret, og måske kun er 1 pct., hvor der ikke svares skat af renterne, tyder det på, at han overhovedet ikke ved, hvad det drejer sig om. Men jeg tror faktisk ikke, at han er så naiv. Jeg tror faktisk, han godt ved, at der foretages meget store skatteunddragelser – det er de helt illegale unddragelser; dertil kommer de, som vi ikke behandler i dag, nemlig de, der foregår på helt legal vis – og derfor tror jeg, at hr. Dohrmanns uvidenhed i virkeligheden dækker over, at han ønsker at frede de skatteunddragelser, der finder sted her i landet, både de legale og de illegale.